

Svar:

Loven indebærer, at overenskomsterne forlænges med det indhold, de havde på det tidspunkt, fra hvilket de bliver forlænget.

Det betyder, at lønreguleringer af automatisk karakter som f.eks. anciennitetstillæg, som ikke forudsætter fornyet forhandling mellem parterne, fortsætter uændrede. Der er derfor ikke grundlag for at medregne virkningerne af disse reguleringsordninger i de puljer/lønrammer, inden for hvilke parterne centralt eller lokalt kan forhandle lønforbedringer.

Spørgsmål 36:

»Det er oplyst, at der siden sidste arbejds-tidsnedsættelse i 1973 har været gældende en bestemmelse om, at det er muligt at iværksætte varierende ugentlig arbejdstid, blot den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid er 40 timer.

Ministeren bedes oplyse, om denne bestemmelse er sat ud af kraft, eller om de 40 timer blot ændres til 39 timer, når arbejds-tidsnedsættelsen gennemføres.«

Svar:

I spørgsmålet tænkes formentlig på følgende i mæglingsforslaget fra 1973 indeholdte bestemmelse: inden for områder, hvor regler herom ikke allerede findes, kan arbejdstiden efter aftale mellem parterne på den enkelte virksomhed iværksættes med varierende ugentlig arbejdstid, blot den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid er 40 timer. Arbejdstiden i den enkelte uge må ikke overstige 45 timer. Forudsætningen for anvendelse af varierende ugentlige arbejdstider vil være, at de forud fastlægges, og at det tydeligt er tilkendegivet ved opslag eller ved anden form for meddelelse, hvorledes arbejdstiden er fordelt over kalenderåret.

Der er enighed om, at det ved nedsættelsen af arbejdstiden som foran anført er af afgørende betydning, at arbejdstiden på alle områder udnyttes effektivt, og at der undgås forstyrrelser i produktionen.

Såfremt den pågældende bestemmelse kan anses at være en integreret del af overenskomsterne, vil den fortsat være gældende. Tvivlsspørgsmål herom må afgøres ad fagretlig vej.

Spørgsmål 37:

»Kan ministeren bekræfte, at der på normallønsområder, jfr. § 2, ved forhandlinger kan drøftes ændringer i lærlinge- og EFG-elevers lønninger, samt at der efter § 3 kan ske en forhøjelse af lærlinge- og EFG-elevers lønninger efter samme retningslinier, som er gældende for de øvrige medarbejdere?«

Svar:

På normallønsområder kan der inden for de i § 2 fastsatte beløbsrammer på 2 pct. og 1,5 pct. forhandles også om ændringer i lærlinge- og EFG-elevers lønninger.

På minimallønsområdet kan der ved lokale forhandlinger på virksomheder – efter samme retningslinier, som er gældende for øvrige medarbejdere – aftales forhøjelser af lærlinge- og EFG-elevers lønninger.

Spørgsmål 38:

»Ad § 2.

Er der en særlig begrundelse for, at der i § 2 ikke er medtaget en tilpasningsklausul, jfr. § 6?«

Svar:

Det er et mål for regeringens økonomiske politik at begrænse virksomhedernes omkostningsniveau og dermed fremme konkurrenceevnen.

Skal virksomhederne kunne udnytte konkurrenceevneforbedringen fuldt ud – til gavn for afsætning til udlandet og investeringer herhjemme og dermed for beskæftigelsen – forudsætter det ikke blot en yderst behersket lønudvikling, men også at virksomhederne for en længere periode kan indrette sig efter, hvilken lønudvikling der vil blive.

Forslagets § 6 tilgodeser det særlige behov, der efter regeringens opfattelse er for at sikre en ligelig lønudvikling mellem den private og den offentlige sektor.

Spørgsmål 39:

»Hvilke beregningsmodeller vil ministeren lade gælde ved beregning af omklassificering?«

Svar:

Udgiften i forbindelse med omklassificeringer bør beregnes som den varige årlige